

ע"פ 48166/10/22 - קלינינג סולושיין בע"מ, אלכסנדר לייכטמן נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 48166-10-22

ניתנה ביום 22 ינואר 2023

המבקשים

1. קלינינג סולושיין בע"מ
2. אלכסנדר לייכטמן

המשיבה

מדינת ישראל
בשם המבקשים - עו"ד מיכאל לויט
בשם המשיבה - עו"ד אנט שקורי

החלטה

הרשמת אפרת קוקה

1. לפני בקשת המבקשים להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית הדין האזורי לעבודה תל-אביב מיום 9.8.2022 (כבוד השופטת קארין ליבר-לויין; ת"פ 17942-09-19, להלן: **גזר הדין**).

רקע הבקשה

2. המבקשת 1 היא חברה קבלנית בתחום אספקת שירותים למשק בית. המבקש 2 הוא מנכ"ל המבקשת 1 ובעל מניות יחיד בה. המשיבה הגישה נגד המבקשים כתב אישום בבית הדין האזורי לעבודה תל-אביב, בו הואשמה המבקשת 1 באישומים אלה: העסקת עובדים ללא רישיון לפי הוראת **סעיף 2(א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם תשנ"ו-1996** (להלן: **חוק העסקת עובדים**); העסקת תושבים זרים ללא היתר לפי **סעיף 10א לחוק העסקת עובדים**; הנפקת תלושי שכר לא תקינים לפי **סעיף 24(ב) וסעיף 25ב(א) לחוק הגנת השכר, תשי"ח - 1958** (להלן: **חוק הגנת השכר**); ניכוי שלא כדין משכר עובד זר לפי **סעיף 1ד(ג) לחוק עובדים זרים תשנ"א - 1991** (להלן: **חוק עובדים זרים**), **סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים וסעיף 2(ב)(9) לחוק עובדים זרים**. המבקש 2 הואשם בהפרת אחריות נושא משרה וחובת פיקוח לפי **סעיפים 21, 2(א) ו- 10א לחוק העסקת העובדים, סעיפים 26, 24 (ב) ו- 25ב(א)(2) לחוק הגנת השכר וסעיפים 5, 1ד(ג), 2(ב)(3) ו- 2(ב)(9) לחוק עובדים זרים**.

3. במסגרת הכרעת דין שניתנה במעמד הצדדים ביום 3.5.2022, הורשעו המבקשים על פי הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום. בגזר הדין מיום 9.8.2022, אשר ניתן בהעדר הצדדים, השית בית הדין האזורי על המבקשת 1 את הקנסות הבאים: קנס בסך 80,640 ש"ח בגין העסקת עובדים ללא רישיון כדן, קנס בסך 7,300 ש"ח בגין הנפקת תלושי שכר לא תקינים וקנס בסך 60,000 ש"ח בגין ניכוי ביתר של דמי ביטוח רפואי מעובד זר. בנוסף, השית בית הדין האזורי על המבקש 2 קנסות בסך כולל של 27,490 ש"ח בגין עבירות של הפרת אחריות נושא משרה.

4. המבקשים הגישו לבית דין זה ערעור על גזר הדין ביום 27.10.2022. ביום 28.10.2022, הגישו המבקשים בקשה להארכת מועד להגשת הערעור עד מועד הגשתו בפועל, היא הבקשה שלפני.

תמצית טיעוני הצדדים בבקשה להארכת מועד

5. **לטענת המבקשים**, האיחור בהגשת הערעור נגרם בעיקרו של דבר בשל טעות בתום לב של בא כוחם, אשר סבר כי ימי הפגרה אינם באים במניין הימים להגשת הערעור. עוד נטען, כי בתקופה הרלוונטית להגשת הערעור, היה בא כוחם של המבקשים שרוי במשבר משפחתי ובמצב בריאותי לא תקין, דבר שתרם להיווצרות הטעות במניין הימים להגשת הערעור. המבקשים טענו עוד, כי יש להיעתר לבקשה להארכת מועד לנוכח ההשלכות ה"הרסניות" של פסק הדין לגביהם ולנוכח סיכויי הערעור הגבוהים לטעמם.

המשיבה התנגדה לבקשה, תוך שטענה, כי מדובר באיחור ניכר בהגשת הערעור, כי לא ניתן על ידי המבקשים הסבר "מניח את הדעת" לאיחור בהגשת הערעור, וכי סיכויי הערעור נמוכים.

דין והכרעה

6. **סעיף 24(ב) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969** קובע, כי על הליכים פליליים בבתי הדין לעבודה, יחולו סדרי הדין ודיני הראיות הכלליים החלים בהליכים פליליים בבתי המשפט. בכלל זה, חלים על הליכים פליליים בבתי הדין לעבודה **סעיפים 199 ו-200 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982** (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**), אשר על פיהם, התקופה להגשת ערעור פלילי היא ארבעים וחמישה ימים מיום מתן פסק הדין או ממועד המצאתו, ככל שלא ניתן במעמד הנאשם.

בהעדר הוראה לעניין ימי הפגרה בהוראות סדר הדין הפלילי נפסק, כי ימי הפגרה יבואו במניין הימים להגשת ערעור פלילי, זולת אם הם הימים האחרונים בתקופה. שאז, בהתאם ל**סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, התשמ"א - 1981**, ידחה מועד הגשת הערעור ליום הראשון לאחר תום הפגרה (ראו: בש"פ (עליון) 11461/04 **יוסף מזרחי נ' מדינת ישראל**, 28.12.2004; ב"ש (ארצי) 13/07 **עדינה לוי - מדינת ישראל**, 20.11.2007).

7. **בענייננו**, עולה מסעיף 87 לגזר הדין, כי באי כוח הצדדים הסכימו שגזר הדין ישלח אליהם באמצעות הדואר. על פי הנתונים המתועדים במערכת נט-המשפט, גזר הדין אכן הומצא לב"כ המבקשים בדואר רשום עם אישור מסירה ביום 29.8.2022. ואולם, עוד קודם לכן, הומצא גזר הדין לב"כ המבקשים בדיוור אלקטרוני באמצעות 'הודעה באתר' ביום 16.8.2022 בשעה 10:46. בנוסף, מתועדת במערכת נט-המשפט צפייה של ב"כ

המבקשים בגזר הדין ביום 9.8.2022 בשעה 13:51.

ב"כ המבקשים לא התייחסו בטיעוניו להמצאת גזר הדין אליו בדואר רשום עם אישור מסירה או להמצאת פסק הדין אליו באמצעות 'הודעה באתר'. ב"כ המבקשים אף לא התייחסו לצפייה המתועדת בגזר הדין במערכת נט-המשפט. כך, שהמצאות אלה לא נסתרו. בין כך ובין כך, ב"כ המבקשים אישר בטיעוניו ובתצהירו, כי גזר הדין "התקבל במשרדו" ביום 9.8.2022 (סעיף 4 לתצהירו שצורף לבקשה להארכת מועד).

כתב הערעור אשר הגישו המבקשים לבית דין זה ביום 27.10.2022, הוגש באיחור בהתייחס לכל אחד ממועדי ההמצאה והצפייה בגזר הדין, וגם בהתייחס למועד בו התקבל גזר הדין אצל ב"כ המבקשים על פי הצהרתו, כדלקמן: בהתייחס להמצאה בדואר רשום עם אישור מסירה מיום 29.8.2022, הערעור הוגש באיחור של תשעה ימים; בהתייחס להמצאה ב'הודעה באתר' מיום 16.8.2022, הערעור הוגש באיחור של 25 ימים; ובהתייחס לצפייה בגזר הדין מיום 9.8.2022, שהוא גם המועד בו התקבל גזר הדין במשרדו של ב"כ המבקשים על פי הצהרתו, הערעור הוגש באיחור של 32 ימים.

8. במאמר מוסגר יוער, כי המצאה אלקטרונית, לרבות משלוח 'הודעה באתר' באמצעות מערכת נט-המשפט, אינה מנויה עם דרכי ההמצאה בהליך פלילי כפי שנקבעו בסעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי. הפסיקה טרם הכריעה בשאלה האם דיוור אלקטרוני מהווה המצאה כדין בהליך פלילי (ראו: ע"פ (עליון) 2971/19 בתיה מסמבר נ' הועדה המקומית לתכנון ובנייה תל אביב, 2.5.2019, וכן פסקה 24 לע"פ (ארצי) 47251-11-14 מדינת ישראל - גוברמן, 8.11.2016, בנוגע למשמעות הצפייה בפסק הדין פלילי במערכת נט-המשפט. ראו גם דיון בעניין זה במסגרת החלטתנו בע"פ (ארצי) 29843-01-21 מדינת ישראל - מאפיית אורן משי בע"מ, 20.2.2022).

מכל מקום, איננו נדרשים בהחלטה זו להכרעה בשאלת תוקפו של דיוור אלקטרוני בהליך פלילי, הן משום שהערעור דן הוגש ממילא באיחור בהתייחס לכל אחד ממועדי ההמצאה והצפייה בגזר הדין, והן משום שב"כ המבקשים אישר בטיעוניו כי גזר הדין התקבל במשרדו ביום 9.8.2022 ולא טען שגזר הדין התקבל במועד זה בדרך שאינה מהווה המצאה כדין. בנסיבות אלה, יש לראות את יום 9.8.2022 כמועד המצאתו כדין של גזר הדין למבקשים.

9. **סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי מסמך את בית המשפט להאריך את המועד להגשת ערעור פלילי, וזו לשונו: "בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200."**

על פי הפסיקה, "על הרף לצורך מתן הארכת מועד במסגרת ההליך הפלילי להיות נמוך מהרף בהליך האזרחי" (בש"פ (עליון) 4196/12 זלמן בראשי נ' מדינת ישראל, 31.5.2012). בהתאם, קבעה ההלכה הפסוקה, כי בכל הנוגע להארכת מועד להגשת ערעור פלילי, ובשונה מהליך אזרחי, לא נדרש 'טעם מיוחד' להארכת מועד להגשת הערעור ושיקול הדעת המוקנה לבית המשפט בעניין זה הוא רחב (ראו: בש"פ (עליון) 7424/133 דוד פיטוסי - מדינת ישראל, 20.11.2013). עוד נפסק, כי בשל מעמדו של נאשם בהליך הפלילי והצורך בהגנה על זכויות היסוד שלו, יש להקל עם נאשם המבקש הארכת מועד להגשת ערעור אף יותר (ראו: בש"פ (עליון) 822/99 שכטר נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (1) 1).

עם זאת נפסק, כי גם כאשר מדובר בהליך פלילי, אין ליתן ארכה להגשת ערעור, אלא בהתקיים 'טעם ממשי המניח

את הדעת' (ראו: בש"פ (עליון) 5988/06 נגר נ' **מדינת ישראל**, 25.7.2006; בש"פ (עליון) 6125/09 רבין נ' **מדינת ישראל**, 11.8.2009). זאת, בהתחשב בעקרון סופיות הדין ובצורך להציב גבול להימשכות ההליכים וכן בהתחשב באינטרס הציבור לחיזוק היציבות והוודאות המשפטית. נקבע, כי במקרה שהערעור מוגש באיחור על ידי הנאשם, נדרש בית המשפט ובית הדין בכלל זה לבחון גם את סיכויי הערעור, תוך איזון בין "**הנסיבות האישיות של המבקש לבין האינטרס הציבורי של עקרון סופיות הדין והאכיפה היעילה של הדין הפלילי**" (בש"פ (ארצי) 385/08 גל פרץ-מדינת ישראל, 24.9.2008).

בית המשפט העליון קבע מהם השיקולים בהם יש להתחשב בבחינת בקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי פלילי כדלקמן: "**במסגרת השיקולים הפרטניים הנבחנים יש להתייחס, בין השאר, לטעמים שבעטיים הוגש הערעור באיחור; לפרק הזמן שחלף למן המועד האחרון להגשת הערעור הקבוע בחוק; לשאלת היותו של המערער מיוצג על-ידי עורך דין וכן לסיכויים הלכאוריים שהערעור שבכוונתו להגיש אמנם יתקבל**" (ע"פ (עליון) 4946/07 עלי מקלדה נ' **מדינת ישראל**, 19.2.2009).

עוד נקבע בעניין זה: "... ככלל, הארכת מועד בדין הפלילי תינתן מקום שבעל הדין שאיחר בהגשת הערעור (או הבקשה) הצביע על טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור. במסגרת זאת, יש להביא בחשבון מספר שיקולים, כאשר המרכזיים שבהם הם הסיבה לאיחור וסיכויי ההליך המרכזי. זאת ועוד. יש גם לתת את הדעת לשיקולים השונים המפורטים לעיל בעניין מהדנה, וביניהם: משך האיחור בהגשת הערעור או הבקשה; האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך; חשיבות הזכויות העוללות להיפגע מאי מתן הארכה.." (בש"פ (עליון) 8197/13 טל אמסלם נ' **מדינת ישראל**, 8.1.2014).

10. **במקרה שלפני**, אחד הטעמים שהעלו המבקשים לאיחור בהגשת הערעור, נעוץ בטעותו של בא כוחם לחשוב, כי ימי הפגרה אינם באים המניין הימים להגשת הערעור. כאמור, החלת סדרי הדין הפליליים על הליכים פליליים בבתי הדין לעבודה, מעוגנת בהוראת חוק מפורשת. בפסיקה נקבע, כי טעות ממין זה, הנוגעת לידיעת הדין, אינה מצדיקה איחור בהגשת ערעור, שכן ניתן היה למנוע את הטעות באמצעות בדיקה פשוטה בהוראות הדין, אשר מן הראוי שתתבצע טרם הגשת כל כתב טענות (ראו למשל: בש"פ (עליון) 6907/11 קניין **שפרעם ואח' נ' מדינת ישראל**, 6.10.2011). לאור האמור נראה, שטעותו של ב"כ המבקשים במניין הימים להגשת הערעור אינה מהווה לכשעצמה 'טעם ממשי מניח את הדעת' לאיחור בהגשת הערעור. עם זאת, מתקיימים בענייננו טעמים נוספים אשר משקלם המצטבר מצדיק היעדרות לבקשה להארכת מועד. ראשית, עסקין בהליך פלילי הנוגע למידת עונשו של נאשם בפלילים - נסיבות אשר על פי הפסיקה מטות את הכף לטובת העדפת זכותו של הנאשם למיצוי טענותיו עד תום (ראו: בש"פ (עליון) 6353/02 **מדינת ישראל נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח**, פ"ד נז(1) 1). שנית, אמנם מדובר בענייננו באיחור לא מבוטל בהגשת הערעור, אולם אין המדובר באיחור קיצוני, וכבר מצינו שבית המשפט העליון ובית דין זה נעתרו לבקשות להארכת מועד בנסיבות של איחור דומה (ראו למשל: בש"פ (עליון) 6552/13 **בראנץ נ' מדינת ישראל**, 7.10.2013; בש"פ (עליון) 5875/14 **מדינת ישראל נ' אגברי**, 9.11.2014, בפסקה 9 לפסק הדין; בש"פ (עליון) 8246/06 **נאסר אבו הדובה נ' מדינת ישראל**, 6.3.2007; בש"פ (עליון) 7241/11 **מאי חוסאם נ' מדינת ישראל**, 13.12.2011; ב"ש (ארצי) 26/06 **אפוקשיא ציפוי רצפה בע"מ - מדינת ישראל**, 27.12.2006, להלן: **עניין אפוקשיא**). בהקשר זה יש להביא בחשבון גם את העובדה, שהצדדים ביקשו מבית הדין האזורי לשלוח אליהם את גזר הדין באמצעות הדואר, עניין שהוא בעל משמעות במסגרת בחינת עוצמת הפגיעה בצפייתת של המשיבה לסופיות

ההליכים. זאת ועוד. המשיבה לא הוכיחה כי יגרם לה או לציבור נזק כתוצאה ממתן הארכת מועד להגשת הערעור (השוו: עניין אפוקשיא). שלישית, נראה כי בנסיבות העניין, האיחור בהגשת הערעור אינו נובע מזלזול בסדרי הדין או מחוסר תום לב דיוני מצד המבקשים. מסקנה זו עולה, בין היתר, נוכח טענת בא כוח המבקשים, אשר נתמכה בתצהיר מטעמו, לפיה בתקופה הרלוונטית הוא התמודד עם משבר משפחתי ומצב בריאותי לא תקין, דבר אשר תרם לטענתו לטעות במניין הימים להגשת הערעור.

לטעמים האמורים מצטרפת העובדה, שהערעור מעלה לדיון סוגיה הראויה לבחינת ערכאת הערעור בכל הנוגע ליישום הכללים שנקבעו בפסיקה בעניין תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

11. כללו של דבר - ערעור המבקשים מתקבל לרישום.

מזכירות בית הדין תקבע את הערעור לדיון לפני מותב ותשלח לצדדים החלטה על מועדי הגשת הסיכומים.

12. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"ג (22 ינואר 2023) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.